

Rozkład materiału oraz Przedmiotowe zasady oceniania dla klasy II w roku szkolnym 2024/2025

**NARZĘDZIA POMIARU OSIĄGNIĘĆ UCZNIA I SPOSOBY
OCENIANIA WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI:**

- praca domowa,
- praca samodzielna podczas zajęć,
- odpowiedzi ustne,
- zeszyty ćwiczeń,
- zeszyty przedmiotowe,
- wytwory pracy dziecka (np.: prace plastyczne, techniczne),
- śpiew piosenek (znajomość słów i melodii),
- sprawność motoryczna,
- wykonywanie ćwiczeń,
- obserwacja zachowania podczas zajęć i przerw,
- przygotowanie do lekcji,
- aktywność,
- praca w grupie

Ponadto dzieci zaliczają poszczególne modlitwy na ocenę (informacja uprzednio wysyłana do rodziców przez system Librus).

UWAGA: Ocena śródroczna ustalana jest w zakresie podstawy programowej obowiązującej w działach 1-3, natomiast roczna jest ustalana na podstawie materiału z działów 1-6.

Dział w podręczniku	Ramy czasowe	Numer i temat lekcji	Treści nauczania z podstawy programowej	Wymagania szczegółowe zgodne z podstawą programową: podstawowe (P) i ponadpodstawowe (PP) Uczeń:
I. Jezus umiłowanym Synem Boga Ojca	wrzesień	1. W szkole mogę poznawać Pana Jezusa	– Listy, książki jako sposób przekazywania informacji między ludźmi. – Świat miejscem poznawania Boga. – Sposoby budowania relacji w szkole, w klasie. – Obietnica obecności Jezusa wśród nas – na zawsze. – Osoby, miejsca, rzeczy związane z nauką religii w klasie II. – Zasady obowiązujące w szkole i na lekcji. – Poznanie celu chodzenia do szkoły i na lekcje religii. – Elementy budujące wspólnotę (gry i zabawy integracyjne, wspólne śpiewy itp.).	P: – wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską; – wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole; – uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych przez wspólnotę szkolną; – charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej; – przestrzega zasad obowiązujących w szkole; – pielęgnuje więzi koleżeństwa i przyjaźni.
				PP: – umie opowiedzieć o swym katechecie i odpowiednio zwrócić się do niego, np. przy powitaniu; – opowiada o spędzonych wakacjach; – potrafi powiedzieć, w jaki sposób Pan Bóg jest obecny na lekcji religii, w szkole.

		2. Poznajemy Pana Jezusa przez ludzi	- Bóg przemawia do nas poprzez ludzi: rodziców, dziadków w domu oraz nauczycieli, katechetów w szkole. - Sposoby postępowania przybliżające i oddalające nas od Boga. - Postać Jana Chrzciciela przemawiającego w imieniu Boga.	P: - uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; - wymienia przykłady zależności wiary i postępowania; - charakteryzuje wspólnotę rodzinną; - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej.
				PP: - rozumie i opowiada, jak dawać Bogu miejsce w swoim życiu, jak o Nim świadczyć; - wyjaśnia, w jaki sposób i w jakich sytuacjach przemawia do niego Bóg w szkole, w domu.
		3. Z Panem Jezusem spotykam się na modlitwie	- Postawa Jezusa jako wzór modlitwy. - Jezus zawsze jest blisko nas i towarzyszy nam nieustannie w naszym życiu. - Podstawowe modlitwy chrześcijańskie. - Potrzeba codziennej modlitwy. - Jezus jako wzór przyjaciela.	P: - wyjaśnia, czym jest modlitwa; - wymienia najważniejsze formy modlitwy; - modli się w różnych sytuacjach życiowych; - wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy; - modli się, biorąc przykład z Jezusa.
				PP: - jest otwarty na przyjaźń z Jezusem; - tłumaczy, dlaczego Jezus też się modlił, mimo że jest Bogiem; - wyjaśnia, dlaczego modlimy się przyjętymi formułami albo swoimi słowami.

		4. Czytając Pismo Święte, poznaję Pana Jezusa	- Pismo Święte jako sposób poznania Boga, podstawowe przesłanie i orędzie - „Bóg kocha człowieka”. - Postawa dobrego słuchacza. - Co znajduje się w Biblii?	P: - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte; - pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa; - uważnie słucha słów Pisma Świętego; - wyraża wdzięczność za Boże dary.
				PP: - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie; - okazuje szacunek wobec Słowa Bożego; - wie i mówi, jaką postawę przyjąć, by usłyszeć Boga oraz drugiego człowieka; - tłumaczy, jakie znaczenie ma lektura Pisma Świętego w życiu każdego chrześcijanina.
		5. Pan Bóg chce, abyśmy czynili dobro i byli szczęśliwi	- Opowiadanie o stworzeniu świata i człowieka. - Biblijna historia upadku pierwszego człowieka. - Czym jest grzech? Na czym polegał grzech Adama? - Postawa posłuszeństwa wobec Boga.	P: - wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej; - wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i na czym polegał grzech pierwszych ludzi; - okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu.
				PP: - jest świadomy, że istnieje grzech, i przekonany o potrzebie jego unikania; - na podstawie tekstów biblijnych, np. o stworzeniu, uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra; - tłumaczy, skąd wzięło się na świecie zło.

		6. Pan Bóg obiecuje Zbawiciela	- Grzech pociąga za sobą potrzebę kary i odkupienia, naprawy zerwanej łączności, wspólnoty z Bogiem. - Bóg obiecał Zbawiciela, który weźmie na siebie ciężar naszych grzechów i uwolni nas od kary. - Kim jest prorok? - Postawa posłuszeństwa Bogu i ludziom.	P: - wyjaśnia pojęcia: „anioł”, „szatan”, „zbawienie”, „grzech”, „prorok”, „apostoł”; - omawia teksty mówiące o działaniu Boga przez proroków; - okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu; - pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej.
		7. Jan Chrzciciel ostatni prorok Starego Testamentu	- Perykopa o chrzcie Jezusa w Jordanie. - Jezus umiłowanym Synem Ojca. - Postać Jana Chrzciciela. - Budowa Pisma Świętego – podział na Stary i Nowy Testament. - Cechy charakteru niezbędne u proroka. - Świadczyć o Bogu trzeba nie tylko słowami, ale również swoim zachowaniem i postawą.	PP: - wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem; - tłumaczy, że prorocy są zwiastunami Boskiej obietnicy zbawienia; - uzasadnia, jak ważną cechą u proroka i każdego człowieka świadczącego o Jezusie jest posłuszeństwo; - kojarzy biblijne prorockie zapowiedzi przyjścia Zbawiciela i opowiada o prorokach, którzy zapowiadają spełnienie obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie. P: - wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych; - omawia tekst Ewangelii o chrzcie Jezusa w Jordanie; - nazywa dary pochodzące od Boga: życie, chrzest i wiara; - uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; - wymienia przykłady zależności wiary i postępowania.

				PP: – umie wyjaśnić, na czym polegała wyjątkowość Jana Chrzciciela; – podaje przykłady sytuacji z własnego życia, w których wie, że powinien ustąpić; – odróżnia posłuszeństwo od naiwnej uległości i wie, komu i kiedy nie można być posłusznym.
		8. Ewangelia – Dobra Nowina o Panu Jezusie	– Ewangelia jako Dobra Nowina o Zbawicielu, opowieść o Bogu, którą spisał człowiek pod natchnieniem Ducha Świętego. – Ewangelia jako osobiste wspomnienie prawdziwych wydarzeń. – Podział Biblii na Stary i Nowy Testament. – Autorzy Ewangelii. – Wyjątkowe znaczenie Ewangelii.	P: – omawia teksty mówiące o życiu i działaniu Jezusa; – pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa; – okazuje szacunek wobec Słowa Bożego.
				PP: – potrafi poprawnie użyć terminów: „Ewangelia” i „Dobra Nowina”. Wyjaśnia, dlaczego są to synonimy; – opowiada, co jest treścią Ewangelii i dlaczego jest to najważniejsza część Biblii; – wymienia imiona i symbole czterech ewangelistów; – zna i wymienia podstawowe wydarzenia z życia Jezusa.

	początek października	9. Dzięki modlitwie różańcowej poznaję Pana Jezusa	– Czym jest różaniec i jak się go odmawia? – Postawa modlitwy – cierpliwość, skupienie i wysilenie. – Różaniec jako naśladowanie modlitwy Maryi: „rozważania w swoim sercu”. – Różaniec – droga do głębszego poznania Jezusa i Maryi.	P: – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych; – ukazuje związek nabożeństw ze zścią do Jezusa ukrzyżowanego, Najświętszego Serca Pana Jezusa i Maryi; – okazuje cześć, wdzięczność i szacunek wobec Jezusa oraz Matki Najświętszej. PP: – umie samodzielnie odmawiać różaniec; – potrafi podać przykłady tajemnic i poszczególnych części różańca; – wie i tłumaczy, dlaczego różaniec jest modlitwą maryjną i co z tego wynika; – opowiada, dlaczego różaniec jest pomocą w poznawaniu Pana Jezusa i dlaczego uczy słuchać i rozumieć Boga.
	październik	10. Pan Jezus jest obecny w wydarzeniach roku liturgicznego	– Okresy, święta i uroczystości roku liturgicznego. – Znaczenie różnych okresów roku liturgicznego i sens ich obchodzenia. – Wyjaśnienie potrzeby nawyku systematycznej modlitwy. – Obowiązek uczestnictwa we Mszy Świętej w każdą niedzielę i święto.	P: – wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; – wyraża pragnienie spotykania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; – wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych; – dostrzega i opisuje wartość udziału w liturgii, zwłaszcza w niedzielnej Mszy Świętej; – świadomie uczestniczy w liturgii poprzez pobożne wykonywanie znaków i gestów.

				PP: - potrafi wyjaśnić, dlaczego powinniśmy codziennie się modlić, uczestniczyć we Mszy Świętej w niedziele i święta; - jest bardziej świadomy przebiegu liturgii Mszy Świętej dzięki rozumieniu znaczenia roku liturgicznego, koloru ornatu oraz dzięki poznaniu różnych elementów liturgii; - wyrabia w sobie nawyk regularnej modlitwy.
		11. Święty Józef ziemski ojciec Pana Jezusa	- Postać św. Józefa – ziemskiego ojca Jezusa. - Znaczenie rodziny w życiu dziecka z wyszczególnieniem roli ojca. - Józef jako biblijny wzór mężczyzny.	P: - wyraża Bogu wdzięczność za dar rodziny i bliskich; - stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie; - ufa Bogu i chce odpowiadać na Boże wezwanie; - stara się być uczciwy i prawdomówny; - okazuje zaufanie Bogu; - wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych.
				PP: - opowiada o postaci Świętego Józefa; - wyraża wdzięczność Bogu za swojego ziemskiego ojca; - zwraca uwagę na rolę różnych osób w życiu Jezusa – w tym na rolę św. Józefa: Bóg zaprasza człowieka do współpracy przy dziele Zbawienia.

druga część grudnia przed Bożym Narodzeniem	12. Dziękujemy, że Syn Boży stał się człowiekiem	- Co mówi Pismo Święte o Bożym Narodzeniu? - Dlaczego Bóg stał się człowiekiem? - Rodzice Jezusa jako wzór wrażliwości na głos Boga i posłuszeństwa Jego Słowu. - Tradycje bożonarodzeniowe. - Postawa posłuszeństwa, modlitwy i gotowości do działania zgodnie z wolą Bożą.	P: - pielęgnuje w swoim życiu osobistym i rodzinnym zwyczaje świąteczne; - okazuje szacunek dla tradycji; - wyraża wiarę, zaufanie oraz radość z narodzenia Chrystusa; - wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi; - uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia.
			PP: - potrafi powiedzieć, w jaki sposób można okazać wdzięczność Jezusowi za Jego wcielenie; - rozumie i tłumaczy sens przyjścia na świat Jezusa w ubóstwie; - zna zwyczaje bożonarodzeniowe, stara się obdarowywać innych; - zna i relacjonuje ewangeliczny opis narodzenia Jezusa.

II. Jezus moim Przyjacielem	koniec grudnia po lekcji 12 lub między 1 a 6 stycznia, w zależności od kalenda- rza danego roku szkolnego	13. Mędrcy ze Wschodu rozpoznają Zbawiciela w Panu Jezusie	– Postaci Mędrców ze Wschodu jako wzór postawy poszukiwania Boga. – Jezus objawia się najpierw prostym, ubogim pastuszkom. – Bóg pragnie pociągnąć za sobą każdego człowieka – bogatego i biednego. – Symbolika darów złożonych przez Mędrców. – Tradycje związane ze świętem Objawienia Pańskiego.	P: – pogłębia więź z Chrystusem narodziłym; – okazuje szacunek dla tradycji; – okazuje wdzięczność Jezusowi.
				PP: – poznaje i śpiewa kolędę „Mędrcy świata, monarchowie”, wyjaśnia jej treść; – wyjaśnia znaczenie napisu: K+M+B... i darów Mędrców; – zna i potrafi streścić ewangeliczny opis pokłonu Trzech Mędrców; – umie opowiedzieć, jak obchodzimy uroczystość Trzech Króli.
	przed 2 lutym albo wcześniej, a potem powrócić do zrealizowa- nego już tematu	14. Pan Jezus zna moje obowiązki	– Biblijny tekst o ofiarowaniu Jezusa w świątyni. – Postaci Symeona i prorokini Anny. – Rodzice Jezusa – i później sam Jezus – postępują zgodnie z żydowskimi zwyczajami i prawem. – Jezus wraz z nami odczuwa radość, smutek, przeżywa nasze zwycięstwa i upadki – jest z nami jako nasz przyjaciel. – Znaczenie sumienności w wykonywaniu swoich obowiązków oraz wspierania bliźnich w potrzebie.	P: – wyraża przekonanie o prawdziwości słów Ewangelii; – okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu; – wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską.

				PP: – rozumie i wyjaśnia, dlaczego ważne jest sumienne wykonywanie swoich codziennych obowiązków; – wie i opowiada, co zawdzięczamy ludziom starszym i czego możemy się od nich nauczyć; – umie opowiedzieć, jak obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pańskiego.
	paździer- nik, listopad	15. Życie Pana Jezusa w Nazarecie	– Biblijne teksty dotyczące życia ukrytego Jezusa. – Religijne znaczenie codzienności i starannego wypełniania swoich zadań, obowiązków – Jezus poprzez wcielenie i bycie członkiem rodziny uświęcił życie rodzinne. – Miejscowości związane z dzieciństwem Jezusa.	P: – wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie; – uważnie słucha słów Pisma Świętego; – okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom.
				PP: – zwraca się do Boga z zaufaniem i chętnie podejmuje trud codziennej służby Bogu i bliźniemu; – zna i ogólnie streszcza ewangeliczne fragmenty opisujące życie Jezusa w Nazarecie.

		16. Pan Jezus nam towarzyszy	- Jezus nam towarzyszy i obiecuje pomoc w przeżywaniu każdego trudu, choroby, wysiłku lub trudnego wyzwania – jeśli tylko się tego podejmiemy i zwrócimy do Jezusa. - Potrzeba wiary, która kieruje nas do Jezusa w każdej przeciwności, jaka nas dotyka. - Potrzeba wdzięczności za wszelkie dary i powodzenia, jakie nas spotykają w życiu. - Przykłady modlitw w różnych codziennych sytuacjach.	P: - wskazuje teksty przykładowych modlitw w różnych okolicznościach życia; - wyjaśnia, na czym polegają wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego; - okazuje wdzięczność Jezusowi. PP: - rozumie i tłumaczy potrzebę zwracania się w modlitwie do Boga w różnych sytuacjach życia; - podaje przykłady darów, jakie otrzymał w życiu od Boga i formułuje modlitwę dziękczynną; - tłumaczy i opowiada, jaka powinna być postawa chrześcijanina, gdy ma do wykonania trudne zadanie lub gdy doświadcza nieszczęścia – podaje przykłady takich sytuacji z życia i reakcji na nie.
--	--	-------------------------------------	--	--

		17. Pan Jezus moim Przyjacielem	- Jezus we wszystkim, oprócz grzechu, jest do nas podobny. - Dzięki temu, że jest do nas podobny, że przeżył to, co przeżywają ludzie, mamy pewność, że jest dla nas prawdziwym przyjacielem – rozumiejącym, współczującym, wspierającym. - Zasada bycia uczniem Jezusa – czynienie dobra i miłość bliźniego; czasem jest to trudne, lecz Jezus obiecuje nam swoją pomoc, pokój i prowadzenie. - Na czym polega przyjaźń? - Cechy przyjaźni z Jezusem i między ludźmi.	P: - podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu; - jest życzliwy i koleżeński wobec rówieśników; - jest wrażliwy na krzywdę innych; - wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską.
				PP: - wyjaśnia, na czym polega postawa ucznia Jezusa; - wymienia najważniejsze cechy przyjaźni między ludźmi i odnosi je do Jezusa; - rozumie i tłumaczy, że Jezus stał się człowiekiem, aby się do nas zbliżyć i zostać naszym przyjacielem.
	przed 1 listopada	18. Czczymy wszystkich świętych – przyjaciół Pana Jezusa w niebie	- Człowiek wobec innych i wobec samego siebie, swego powołania do świętości – przyjaźni z Jezusem. - Znaczenie 1 i 2 listopada w roku liturgicznym, chrześcijańska celebrowanie tych dni. - Życie i działanie wybranych świętych i błogosławionych, zwłaszcza bł. ks. Ignacego Kłopotowskiego.	P: - wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego lub uroczystości i wspomnienia – 1 XI, 2 XI; - wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych; - wyraża pragnienie bycia świętym; - modli się za zmarłych.

				PP: – opowiada o życiu bł. ks. I. Kłopotowskiego; – wymienia, w jakich dziedzinach ten warszawski błogosławiony organizował pomoc dla dzieci, ubogich, potrzebujących.
	grudzień, styczeń	19. Pan Jezus nas naucza	– Jezus nas naucza. – Publiczna działalność Jezusa. – Jezus wypełniał swoje posłannictwo, głosząc naukę daną Mu przez Ojca, mówiąc, jak należy czynić, by dostać zbawienia. – Bogu zależy na każdym z nas, dlatego posługuje się wydarzeniami oraz osobami, aby do nas dotrzeć. – Każdy człowiek ma jednak wolną wolę i musi podjąć decyzję, czy przyjmie Bożą naukę. – Bóg wie, co dla nas najlepsze i pragnie tego dla nas.	P: – wyjaśnia pojęcie wolności; – uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu; – angażuje się w poznawanie życia i nauczanie Jezusa.
				PP: – wskazuje miejsca, gdzie może usłyszeć naukę Jezusa oraz wymienia osoby z otoczenia, które mogą pomóc mu zrozumieć Pismo Święte; – rozumie i tłumaczy, że Bóg pragnie największego dobra dla każdego z nas, ale to my musimy pozwolić Bogu działać, przyjmując i wypełniając Jego naukę; – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o publicznej działalności Jezusa.

		20. Czego uczył Pan Jezus?	- Wybrane treści nauki Jezusa: przykazanie o miłości nieprzyjaciół, przebaczenia bliźniemu, okazywanie miłosierdzia itp. - Jezus nauczał każdego, kto do Niego przyszedł, ale niektóre trudniejsze prawdy wyjaśniał tylko Apostołom; czasem też przychodził do pojedynczych ludzi i ich nauczał, jeśli tego potrzebowali. - Fragmenty Ewangelii dotyczące nauczania, życia i cudów Jezusa. - Jezus objawia nam Ojca i ogłasza Jego słowa.	P: - omawia teksty mówiące o nauczycielskiej działalności Jezusa; - pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa.
				PP: - wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca; - na podstawie wybranych tekstów biblijnych opowiada o publicznej działalności Jezusa; - sięga po Pismo Święte i samodzielnie poznaje naukę Jezusa.
		21. Jak słucham Pana Boga? Przypowieść o siewcy	- Wybrane przypowieści – szczególnie przypowieść o siewcy. - Właściwa postawa podczas modlitwy i słuchania Bożego Słowa: wyciszenie, skupienie, posłuszeństwo, modlitwa do Ducha Świętego – Bóg przemawia w ciszy. - Cnoty – owoce wiary, modlitwy i słuchania Bożego Słowa. - Elementy liturgii Mszy Świętej.	P: - uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; - wyjaśnia, czym jest modlitwa; - omawia wybrane przypowieści Jezusa.

				PP: – opisuje prawidłową postawę modlitewną, zwłaszcza w czasie słuchania Bożego Słowa; – wymienia osoby z otoczenia, którymi Bóg może posługiwać się w przemawianiu do nas swoim Słowem; – okazuje zapał w dążeniu do cnót, rozwijaniu ich.
		22. Abraham – ufność i posłuszeństwo	– Historia, podstawowe fakty z życia Abrahama i miejsca związane z nim. – Postawa posłuszeństwa i zaufania Bogu. – Bóg zawsze dotrzymuje obietnic.	P: – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych; – okazuje posłuszeństwo Bogu; – ufa Bogu, który jest Dobrem, i naśladuje Go w Jego dobroci.
				PP: – poznaje i opowiada podstawowe fakty z życia Abrahama; – nazywa sytuacje w życiu codziennym, które wymagają zaufania Bogu i ludziom, słuchania Go i dania Mu odpowiedzi.
		23. „Mów, Panie, bo słucham”	– Biblijna postać proroka Samuela i historia powołania Samuela. – Charakterystyka postawy posłuszeństwa Bogu i wrażliwości na Jego Słowo do nas. – Bóg mówi do nas poprzez ludzi – rodziców, dziadków, katechetów – ale możemy ślady Jego obecności odnaleźć również w pięknie przyrody. – <i>Akt nadziei.</i>	P: – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych; – poszukuje dobra i unika zła, wzorując się na postaciach biblijnych i świętych; – okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu.

				PP: - zdaje sobie sprawę, że z różnych stron płyną do niego propozycje, zachęty do dobrego albo pokusy, oraz że od jego wyboru zależy, czy pójdzie ścieżką dobra, czy zła – odróżnia głos Boga od głosu człowieka; - zna i krótko streszcza historię rozmowy Samuela z Bogiem.
	tuż przed rozpoczęciem Adwentu	24. Maryja wzorem słuchania i wypełniania woli Bożej	- Biblijna historia zwiastowania. - Podział roku liturgicznego i symbolika okresu Adwentu – roratka, wieniec adwentowy. - Maryja wzorem słuchania i podążania za Słowem Bożym.	P: - wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi; - charakteryzuje modlitwę Maryi; - wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi. PP: - wymienia symbole adwentowe; - wie i tłumaczy, dlaczego dla Boga nie ma nic niemożliwego; - zna i wyjaśnia sens Adwentu; - umie nazwać trudne sytuacje w życiu, które wymagają specjalnej Bożej interwencji – mówi o szukaniu woli Bożej, o próbie jej zrozumienia.
	lutu, marzec	25. Pan Jezus uzdrawia, czyni cuda	- Wybrane opisy cudów Jezusa. - Jezus uzdrawia. - Jezus naucza o konieczności wiary i wdzięczności Bogu za otrzymane dary i łaski. - Bóg jest Panem praw przyrody – jedyne ograniczenie Jego wszechmocy stanowi nasz brak wiary.	P: - omawia teksty mówiące o działaniu Boga; - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie; - wymienia przykłady zależności wiary i postępowania.

				PP: – umie opowiedzieć, co to jest cud, kiedy i dlaczego się wydarza; – zna wybrane ewangeliczne opisy cudów Jezusa; – wyjaśnia konieczność wiary, by Bóg uczynił cud, i potrzebę wdzięczności za otrzymane cuda i łaski.
		26. Modlitwa Pana Jezusa	– Bóg zawsze wysłuchuje naszych modlitw i spełnia nasze prośby – czasem nie tak, jak się tego spodziewamy, lecz zawsze z największą korzyścią dla nas – Bóg wie, co dla nas najlepsze. – Potrzeba wiary, cierpliwości, ufności i otwartości na Bożą wolę podczas modlitwy. – Co Jezus mówi o modlitwie? – najważniejsze cechy modlitwy Jezusa. – Modlitwa Jezusa – skuteczność modlitwy.	P: – wyjaśnia, czym jest modlitwa; – wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy; – podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej); – podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie itd.).
				PP: – z zaufaniem i wiarą zwraca się do Boga w modlitwie; – wyjaśnia, że Bóg jest dla nas jak dobry, kochający Ojciec, który zawsze słucha nas z miłością.

		27. Pan Jezus przebacza grzechy	- Jezus, uzdrawiając z chorób ciała, uzdrawiał z czegoś znacznie gorszego - z chorób ducha, odpuszczając grzechy (Jezus przebacza grzechy). - Wybrane fragmenty Pisma Świętego dotyczące przebaczenia grzechów przez Jezusa. - Negatywny wpływ popełnionego zła na człowieka. - Treść <i>Modlitwy Pańskiej</i>.	P: - podaje z pamięci tekst <i>Modlitwy Pańskiej</i>; - kojarzy, czym jest sakrament pokuty i pojednania; - wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania; - pragnie spotykać się z Chrystusem przebaczącym. PP: - znając szkodliwość popełnionego zła, stara się unikać go za wszelką cenę; - omawia schemat i klasyfikuje wezwania <i>Modlitwy Pańskiej</i> odnoszące się do Boga i do człowieka; - wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu oraz przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa.
III. Jezus moim Królem		28. Pan Jezus naucza o miłosiernym Ojcu	- Przypowieść o miłosiernym ojcu oraz o zagubionej drachmie. - Bóg jest miłosierny i czeka na powrót każdego człowieka, aby móc mu przebaczyć i go obdarować. - Bogu bardzo zależy na każdym z nas, wytrwale nas szuka i zaprasza do powrotu do Niego każdego, nawet najgorszego, grzesznika. - Publiczna działalność Jezusa – nauczanie w przypowieściach. - Pojęcie nawrócenia. - Jezus objawia nam Ojca i ogłasza Jego słowa pokuty.	P: - wymienia przejawy Bożego miłosierdzia; - uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu; - okazuje zaufanie do przebaczonego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości.

				PP: – tłumaczy swoimi słowami, czym jest nawrócenie; – wyjaśnia pojęcie Bożego miłosierdzia; – wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca.
		29. Miłosierny Bóg odpuszcza nam grzechy	– Ustanowienie i symbolika sakramentu pokuty. – Sposoby walki z pokusami. – Jezus miłosierny odpuszcza nam nasze wszystkie grzechy za każdym razem, gdy w skrusze serca zwrócimy się do Niego o przebaczenie w sakramencie pokuty.	P: – wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania; – wymienia sposoby walki z grzechem; – wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania.
				PP: – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania; – potrafi rozpoznawać pokusy i podejmuje wysiłek walki z nimi.
		30. Pan Jezus jest z nami w sakramentach świętych	– Jezus zbawia – sakramenty święte. – Sakramenty święte jako widzialny znak obecności i działania Boga. – Charakterystyka poszczególnych sakramentów Kościoła katolickiego i ich symboli.	P: – przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem; – wymienia sakramenty święte; – wyraża przekonanie o obecności Chrystusa w sakramentach i chce je przyjmować.
				PP: – umie wyjaśnić sens posługiwania się różnymi znakami na co dzień, podaje przykłady; – omawia symbole poszczególnych sakramentów; – wie i wyjaśnia, jakie są podstawowe skutki przyjmowania sakramentów.

		31. Sakramenty chrztu i bierzmowania	– Podstawowe znaczenie sakramentów chrztu i bierzmowania. – Symbolika towarzysząca sakramentom chrztu i bierzmowania oraz warunki, okoliczności ich przyjmowania. – Skutki chrztu i bierzmowania. – Czym jest łaska uświęcająca?	P: – wyjaśnia znaczenie podstawowych gestów, znaków i symboli liturgicznych; – wyraża przekonanie o obecności Chrystusa w sakramentach i chce je przyjmować; – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła; – pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej.
				PP: – umie wyjaśnić podstawowe znaczenie sakramentów chrztu i bierzmowania; – opowiada, kto i kiedy może przyjąć te sakramenty; – potrafi wskazać skutki przyjęcia sakramentów chrztu i bierzmowania.
		32. Sakramenty uzdrowienia	– Symbolika i znaczenie sakramentów pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych. – Okoliczności i skutki przyjęcia omawianych sakramentów. – Bóg jest blisko nas w naszym codziennym życiu i hojnie nas obdarza; jest zawsze gotowy wesprzeć nas w cierpieniu i wybaczyć nam nasze przewinienia.	P: – wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania; – dokonuje refleksji nad swoim postępowaniem, wyraża żal za grzechy; – pragnie spotykać się z Chrystusem przebacającym.
				PP: – potrafi wskazać skutki przyjęcia sakramentów pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych; – wyraża wdzięczność Bogu za objawienie się w sakramentach uzdrowienia.

		33. Małżeństwo i kapłaństwo – Pan Bóg troszczy się o nas	– Znaczenie i symbolika sakramentów kapłaństwa i małżeństwa. – Powody, okoliczności oraz skutki przyjęcia tych sakramentów. – Czym jest powołanie? – Świętość własna i bliskich celem każdego z nas.	P: – przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem.
				PP: – umie wyjaśnić podstawowe znaczenie sakramentów małżeństwa i kapłaństwa; – opowiada kto, kiedy i w jakim celu może przyjąć te sakramenty; – potrafi wskazać skutki przyjęcia sakramentów małżeństwa i kapłaństwa.
	w okolicy uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata – koniec roku liturgicznego	34. Jezus Chrystus Królem	– Jezus prawdziwym Królem nieba i ziemi (Jezus Chrystus Królem). – Jezus jest Królem dobrym i miłosiernym, nie uciska swoich poddanych, tylko oddaje za nich życie i służy im. – Na czym polega Królestwo Boże? Co czynić, by stać się dziedzicem Bożego Królestwa? – Biblijna historia rozmnożenia chleba oraz umycia nóg uczniom.	P: – wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka i w jaki sposób Jezus króluje; – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; – podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu.
				PP: – wyjaśnia różnice między panowaniem ziemskim człowieka a boskim panowaniem Jezusa; – streszcza swoimi słowami biblijną historię rozmnożenia chleba oraz scenę umycia nóg uczniom i wyjaśnia, w jaki sposób ukazują one, jakim Królem jest Jezus; – wymienia uczynki i postawy godne naśladowcy Jezusa.

kwiecień lub wcześniej w zależności od daty Wielkanocy w danym roku	35. Śmierć i zmartwych- wstanie Chrystusa	– Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa – wybrany fragment Ewangelii. – Jezus przez całe życie czynił ludziom tylko dobro; umarł niewinnie, aby ukazać nam nieskończoną miłość Boga do człowieka i aby każdy cierpiący człowiek mógł być pewny, że Bóg zna nasze cierpienia i nam w nich towarzyszy. – Znaczenie zmartwychwstania Jezusa. – Symbolika sądu nad Chrytusem, Drogi krzyżowej, krzyża, pustego grobu oraz ukazania się zmartwychwstałego Jezusa uczniom.	P: – wymienia najważniejsze okoliczności śmierci i zmartwychwstania Jezusa; – wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi; – wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary; – wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa.
			PP: – wie, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym dniem roku liturgicznego; – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o śmierci, zmartwychwstaniu Jezusa; – uzasadnia/wyjaśnia zbawczy sens śmierci Jezusa.
	36. Pan Jezus przyjdzie powtórnie	– Powtórne przyjście Pana. – Pan Jezus zmartwychwstał i na zawsze pozostając człowiekiem, przyjdzie powtórnie na ziemię, aby objawić nam pełną prawdę o nas, ostatecznie uwolnić nas od działania zła i zabrać nas do siebie. – Bóg nie przychodzi, aby nas sądzić – to my sami skazujemy się na potępienie, żyjąc daleko od Boga i nie przestrzegając Jego nauczania.	P: – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa; – stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana.
			PP: – wyjaśnia, na czym polega wieczne potępienie człowieka; – tłumaczy, co to znaczy, że Bóg jest Miłością.

IV. Królestwo Jezusa – królestwem miłości		37. Królestwo Boże jest wśród nas	– Prawda o Królestwie Bożym, iż nie jest z tego świata, lecz na tym świecie ma swój początek, jest obecne wszędzie tam, gdzie panuje miłość do Boga i człowieka. – Kościół królestwem Jezusa. – Ukazanie obecności Jezusa w ziemskim Kościele. – Różnica między kościołem a Kościołem. – Duch Święty w życiu Kościoła. – Dbanie o miłość jako najważniejszy akt w życiu chrześcijanina – do nauki miłości potrzebny jest każdemu drugi człowiek. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem. – Duch Święty – Duch pocieszenia i odwagi. – Jakim działaniem sprawiamy, że Królestwo Boże panuje w naszych sercach? – cnoty chrześcijanina.	P: – opowiada o misji Kościoła; – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele; – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego; – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa i zesłaniu Ducha Świętego; – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących, zgromadzonych przez Boga; – uzasadnia, że słuchanie Słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie.
		38. Misyjna działalność Kościoła Pana Jezusa	– Nakaz misyjny Jezusa – każdy wierzący powinien świadczyć swoim zachowaniem o swojej wierze i miłości do Boga. – Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. – Misyjna działalność Kościoła – kim jest misjonarz? – Powszechność Bożego planu zbawienia. – Symbolika światła. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem.	PP: – charakteryzuje swoimi słowami Ducha Świętego; – wyjaśnia, że Chrystus założył swoje Królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele; – rozróżnia i pokazuje różnice między terminem „Kościół” a „kościół”.
				P: – wyjaśnia, na czym polega sens pracy misjonarza; – wskazuje, w jaki sposób dziecko może wspierać prace misjonarza; – modli się za misje i misjonarzy; – podaje przykłady uczynków miłosierdzia;

				PP: - wyjaśnia pojęcie „apostoł”; - tłumaczy, że Bóg pragnie, by każdy człowiek – z każdego kraju i kontynentu – poznał Jego Słowo, i chce, żebyśmy Mu w tym pomogli; - uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa; - zachowuje szacunek do człowieka.
		39. Uczeń Pana Jezusa dba o dobro bliźniego	- Nauka miłości jako cel życia chrześcijanina. - Cwicząc się w miłości, jesteśmy uczniami Jezusa i podążamy Jego drogą. - Istota miłości – na czym polega postawa miłości do drugiego człowieka? - uczynki miłości. - Potrzeba świadczenia uczynkami o naszej wierze. - Chrześcijański obowiązek miłości bliźniego.	P: - omawia uczynki miłosierdzia; - wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego”; - uzasadnia wartość każdego człowieka; - charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni.
				PP: - wymienia sytuacje i uczynki, w jakich okazuje miłość do drugiego człowieka; - wyraża wdzięczność za dar miłości, jaki otrzymał od rodziców i innych członków rodziny, a także od samego Boga; - dba o osoby, które kocha.

		40. Skąd wiemy, jak postępować? Dekalog i nauczanie Pana Jezusa	- Czym jest Dekalog – drogowskaz na drodze czynienia dobra. - Jak brzmi Dziesięć Przykazań? - Przykazanie miłości. - Postać Mojżesza. - Źródła moralności: Dekalog i nauczanie Jezusa.	P: - wymienia przykazania Boże, pamięta Dekalog; - wskazuje na istotę poszczególnych przykazań Bożych; - uzasadnia, że przykazania strzegą wolności i godności człowieka; - potrafi wymienić postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom.
				PP: - opowiada, kim był Mojżesz; - tłumaczy, czym jest przykazanie miłości i jego związek z Dekalogiem.
		41. Królestwo Pana Jezusa – droga nawrócenia i wdzięczności	- Wszyscy jesteśmy grzeszni i potrzebujemy nawrócenia. - Historia powołania celnika Mateusza. - Konieczność łaski do zbawienia. - Czym jest i na czym polega nawrócenie? Co sprzyja postanowieniu poprawy i zmianie życia? - Bóg pomaga nam w pokonywaniu słabości i zwracaniu się ku dobru.	P: - uzasadnia konieczność łaski Bożej dla zbawienia; - umie opowiedzieć o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie; - odróżnia dobro od zła; - uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu.
				PP: - wie i tłumaczy, że nawrócenie oznacza zmianę życia na lepsze, zwrócenie się do Boga; - potrafi sformułować swoje postanowienie poprawy.

	tuż przed Srodą Popielcową	42. Jezus Król chce każdego odnaleźć	- Charakterystyka Środy Popielcowej i Wielkiego Postu. - Czym jest post? - Konieczność łaski do zbawienia. - Przykłady wyrzeczeń i postanowień wielkopostnych. - Nabożeństwa Drogi krzyżowej, Gorzkich żali, rekolekcje. - Pojęcia: „jałmużna”, „zadośćuczynienie”, „nawrócenie”.	P: - wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; - uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach Drogi krzyżowej i Gorzkich żali; - uzasadnia konieczność łaski Bożej dla zbawienia. PP: - umie wyjaśnić wagę obchodów Środy Popielcowej i Wielkiego Postu, udziału w nabożeństwach wielkopostnych i rekolekcjach; - wymienia przykłady postanowień wielkopostnych i objaśnia ich sens.
	na początku Wielkiego Postu	43. Królowanie Pana Jezusa to droga ofiarnej miłości	- Nabożeństwo Drogi krzyżowej – sens i treść. - Ewangeliczna prawda o męce Pana Jezusa. - Modlitwa <i>Któryś za nas cierpiał rany...</i>	P: - uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach Drogi krzyżowej; - wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary; - ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego; - okazuje miłość bliźniego na wzór miłości Serca Jezusowego, wynagradza za grzechy.

				PP: – modli się <i>Któryś za nas cierpiat rany...</i>; – wymienia stacje Drogi krzyżowej; – na podstawie wybranych tekstów biblijnych podaje przykłady miłości Jezusa.
	tydzień przed Wielkim Tygodniem	44. Pan Jezus ofiarowuje samego siebie	– Wielki Tydzień – Niedziela Palmowa, Triduum Paschalne: znaczenie, symbolika, sposób obchodzenia przez chrześcijan. – Prawda wiary: Bóg miłosierny wydaje swojego Syna, by z miłości do nas odkupił nasze winy i zdobył dla nas życie wieczne. – Zwyczaje związane z Wielkim Tygodniem. – Ewangeliczne historie: Ostatnia Wieczerza, ustanowienie Eucharystii, śmierć Jezusa na krzyżu.	P: – uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy – Paschy Jezusa; – wylicza i omawia dni Triduum Paschalnego; – wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary. PP: – tłumaczy, czym jest i z czego składa się Wielki Tydzień; – wyjaśnia znaczenie Triduum Paschalnego w roku liturgicznym oraz wymienia sposoby i zwyczaje jego obchodzenia; – w pogłębiony sposób przeżywa wydarzenia Wielkiego Tygodnia.

	przed Wielkanocą – w Wielkim Tygodniu	45. Pan Jezus zmarłych- wstały Król	– Wielkanoc – znaczenie, symbolika, sposób obchodzenia, tradycje. – Eucharystia jako pamiątka ofiary i zmartwychwstania Jezusa. – Okresy roku liturgicznego. – Czym jest pascha? – Męka i śmierć Chrystusa zapowiedziane przez proroków w Pismach.	P: – uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy; – wymienia najważniejsze zwyczaje związane z uroczystościami i świętami kościelnymi; – wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; – wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa; – wyraża wiarę, zaufanie oraz radość ze zmartwychwstania Chrystusa. PP: – własnymi słowami streszcza ewangeliczne opisy męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa; – wyraża wdzięczność za odkupienie.
V. Jezus zaprasza mnie do pracy w swoim królestwie	maj, czerwiec	46. W królestwie Pana Jezusa dbam o moje sumienie	– Czym jest sumienie? – Czym jest i z czego składa się rachunek sumienia? Kiedy należy go robić? – Uczynki przydatne w kształtowaniu dojrzałego i wrażliwego sumienia. – Postaci św. Jana Bosko i św. Dominika Savio. – Wolność i wybory człowieka. – Sumienie i jego formacja. – Człowiek wobec siebie, pielęgnacja swego sumienia.	P: – wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie; – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie; – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i Słowem Bożym w dokonywaniu wyborów. PP: – używa świadomie tekstu modlitwy spowiedzi powszechnej.

		47. Przyjaźń Pana Jezusa pomaga mi dobrze wybierać	- Jezus jako przyjaciel i ktoś, kto najlepiej wie, co dla mnie najlepsze i jak mam postępować, by moje czyny przyniosły dobro. - Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. - Pojęcie wolności. - Czym jest sumienie i jak je kształtować?	P: - wyjaśnia pojęcie wolności; - uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania; - jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie.
				PP: - traktuje Jezusa jak najbliższego przyjaciela; - w sytuacjach wymagających podjęcia decyzji zwraca się do Jezusa z prośbą o wskazanie drogi postępowania.
		48. Przykazania kościelne - budujemy Królestwo Boże	- Treść i znaczenie przykazań kościelnych. - Sens podejmowania wyrzeczeń z miłości do Jezusa. - Symbolika piątku jako dnia, w którym umarł Chrystus.	P: - uzasadnia, że przykazania strzegą wolności i godności człowieka; - wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu; - podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu; - dostrzega i docenia wartość udziału w liturgii.
				PP: - wymienia przykazania kościelne i wyjaśnia ich znaczenie; - chętnie przestrzega przykazań kościelnych; - tłumaczy znaczenie słów: „post”, „pokuta”, „jałmużna”.

49. Eucharystia
– pomoc
w rozwijaniu
Królestwa
Bożego

- Nauka Jezusa o Eucharystii – o spożywaniu Chleba z nieba.
- Symbolika, znaczenie i rola Eucharystii w Kościele.
- Jezus jest realnie obecny podczas każdej Eucharystii.
- Jak zachowywać się w kościele?

P:

- wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych;
- wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem, aby budować Jego królestwo;
- wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w Słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami chleba i wina, w sakramentach;
- dostrzega i docenia wartość udziału w liturgii.

PP:

- poznaje i streszcza nauczanie Jezusa o chlebie, w którym Jezus zawarł naukę o mocy Boga i zapowiedział, że da wszystkim nowy Pokarm na życie wieczne;
- wyjaśnia znaczenie chleba w ludzkim życiu;
- umie powiedzieć, dlaczego Msza Święta jest ucztą.

		50. Jesteśmy posłani do pracy w królestwie Pana Jezusa	- Eucharystia – źródło łask, wiary i sił dzięki realnej obecności Chrystusa. - Bóg posyła nas, byśmy budowali Jego królestwo – świadczyli światu swoimi czynami o Jezusie. - Dobre uczynki: pogłębianie relacji z Jezusem i dawanie innym świadectwa swojej wiary.	P: - wyjaśnia znaczenie podstawowych gestów, znaków i symboli liturgicznych; - wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła; - wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim; - wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: np. klasowe, rodzinne, parafialne.
				PP: - wyjaśnia znaczenia wezwania kapłana na końcu Mszy Świętej: „Idźcie w pokój Chrystusa”; - modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi.
		51. Przestrzegamy reguł królestwa Pana Jezusa	- Treść przykazań Bożych i kościelnych. - Pojęcia: „prawda”, „łaska”, „sumienie”, „wola”. - Bóg jest obecny w Kościele i pomaga nam w podążaniu za Jego Słowem. - Jezus nakazuje nam miłować bliźniego, szanować i troszczyć się o niego - ponieważ jest On obecny w drugim człowieku.	P: - wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu; - uzasadnia, że przykazania strzegą wolności i godności człowieka; - wymienia postawy wpływające z uczestnictwa w Eucharystii.
				PP: - wyjaśnia pojęcie łaski Bożej, sumienia, woli; - odnajduje Jezusa w drugim człowieku.

VI. Jezus daje Ducha Świętego	przed uro- czystością Wniebo- wstąpienia	52. Pan Jezus wstąpił do nieba i teraz nas posyła do ludzi	– Wniebowstąpienie Chrystusa i zapowiedź powtórnego przyjścia. – Ewangeliczny nakaz misyjny. – Rzeczy ostateczne człowieka. – Znaczenie i obchody uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego.	P: – uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa; – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o powtórny przyjściu Pana Jezusa; – recytuje <i>Wyznanie Wiary</i>; – stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana.
				PP: – zna i własnymi słowami streszcza biblijny opis ostatniego spotkania Jezusa z apostołami i nakaz misyjny; – wie i objaśnia, kiedy Jezus powrócił do nieba i jak obchodzimy pamiątkę tego wydarzenia.
	przed uro- czystością Zesłania Ducha Świętego	53. Duch Święty darem Pana Jezusa	– Duch Święty – Trzecia Osoba Trójcy Świętej. – Duch Święty – źródło odwagi, pokoju, umiejętności, pocieszenia, zjednoczenia i poznania Boga. – Biblijna historia o zesłaniu Ducha Świętego. – Duch Święty darem Jezusa. – Symbolika związana z Duchem Świętym. – Duch Święty buduje wspólnotę Kościoła. – Duch Święty udziela darów wspólnocie. – Dary Ducha Świętego trzeba pomnażać dla dobra wspólnego.	P: – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele; – jest otwarty na działanie Ducha Świętego.

			PP: – wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa; – opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła; – streszcza prostymi słowami biblijny opis zesłania Ducha Świętego – to dar Jezusa dla uczniów i początek działalności Kościoła.
przed 3 maja	54. Matka Pana Jezusa naszą Królową	– Maryja naszą Królową, wzorem mądrości, piękna, wiary i dobroci. – <i>Litania loretańska</i> oraz <i>Apel Jasnogórski</i> : treść i znaczenie. – Maj – miesiąc Maryi. – Maryja wzorem relacji z Jezusem i naszą orędowniczką u Syna.	P: – wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi; – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych; – wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi.
			PP: – uczy się modlitwy <i>Apel Jasnogórski</i> ; – poznaje <i>Litanie loretańską</i> i wie, jakie jest znaczenie nabożeństwa majowego.
przed Uroczystością Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej	55. Boże Ciała – w Eucharystii Pan Jezus jest zawsze blisko	– Jezus jest zawsze obecny w każdej Mszy Świętej oraz w Najświętszym Sakramencie. – Uroczystość Bożego Ciała – znaczenie i obchody. – Pojęcia: „adoracja”, „tabernakulum”, „monstrancja”, „schola”, „bielanka”, „ministrant”. – Modlitwa: <i>Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament...</i>	P: – wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej; – wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim; – wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem.

				PP: – poznaje znaczenie uroczystości Bożego Ciała – znak obecności zmartwychwstałego Pana i dzielenia się z ludźmi wiarą; – opowiada o tradycjach związanych z tą uroczystością; – uczy się modlitwy: <i>Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament...</i>
	tuż przed końcem roku szkolnego	56. Wakacje – Królestwo Boże pośród nas	– Konieczność wierności Jezusowi i Jego przykazaniom. – Waga codziennej modlitwy i cotygodniowego uczestnictwa we Mszy Świętej w roku szkolnym i w wakacje. – Wakacje – okazja do budowania i szerzenia Królestwa Bożego.	P: – uzasadnia potrzebę regularnego udziału w Eucharystii; – wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi; – wyjaśnia, że udział we Mszy Świętej ma prowadzić do dawania świadectwa w codziennym życiu. PP: – potrafi wskazać, w jaki sposób może troszczyć się o Królestwo Boże podczas wakacji; – modli się o dobre przeżycie wakacji.